

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Náša farnosť podporila Národný pochod za život v Bratislave

Národná púť 15. 9. 2015

Celebrantom hlavnej sv. omše bol otec arcibiskup vладыka Cyril Vasiľ SJ, sekretár kongregácie pre východné cirkvi v Ríme

Obetné dary priniesla za našu farnosť rodina Pribilova

Svätej omše sa zúčastnil aj prezident A. Kiska, predseda parlamentu P. Pellegrini, býv. prezident I. Gašparovič

Vyjadrenia pre médiá bezprostredne po sv. omši homílii, za ktorú si zaslúžil veľký srdečný potlesk

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

**Milí bratia a sestry,
srdečne vás pozdravujem!**

Je tu jeseň. Je to čas zberu úrody. Je to čas prehodnocovať výsledky práce v záhrade a na poliach. Ale je to čas, aby sme sa zamysleli aj nad sebou. K životu človeka patrí aj jeseň života. V jeseni človek zbiera to, čo dopestoval. V jeseni života človek hodnotí svoj život a pripravuje sa na odovzdanie „úrody“ do rúk Stvoriteľa. Aby toto hodnotenie bolo radostné, je potrebné starať sa o svoju „záhradku“ počas celého života. Je správne, ak v záhradke svojho života každý deň čosi dobré vykonáme. Začiatkom novembra budeme chodiť na cintoríny, a to je vhodný čas k zamysleniu sa nad kvalitou svojho života a príležitosť urobiť aj konkrétne uzávery, čo treba zmeniť, čo odstrániť a o čo sa usilovať. Mnohí z tých, čo odpočívajú na cintoríne, sú pre nás vzorom, čím naplniť svoj život, aby bol Bohu na slávu, blížnym na radosť a na osoh a nám na spásu. Prajem vám radosť zo života!

Váš duchovný otec Jozef

Myslite s nami na predvianočný čas

Predvianočný zhon a ošial' pohltí mnoho ľudí okolo nás a neraz sa necháme strhnúť davom a reklamami, čím sklzneme niekam, kde sme predsa vôbec nechceli byť. Ak máte chuť prežiť ozajstné duchovno Vianoc, čaro radosti z príchodu Spasiteľa na tento hriešny svet, tak možno práve vás osloví Predvianočný deviatnik.

Po uplynulých rokoch putovali po rodinách v našej farnosti v rámci predvianočného deviatnika obrazy Svätej rodiny. Táto súkromná rodinná pobožnosť sa koná počas deviatich dní od 15. do 23. decembra podľa predpísanej liturgie. Aj toto je jedna z možností, ako sa dôstojne pripraviť na slávenie Vianoc – vyprosiť si milosť pre duchovný zrod Ježiša, jeho lásky a pokoja v rodinách.

Ak máte záujem ponúknuť na jeden deň svoj prístrešok Svätej rodine a pridať sa k rodinám z deviatnika v našej farnosti, môžete sa obrátiť na pani J. Prachárovú – 0948 947009 (Šaštín) alebo p. L. Machovú – 0907 229823 (Stráže).

Prosba o pomoc a spoluprácu

Vážení čitatelia! Pripravujeme článok o Kongregácii Márie Pomocnice kresťanov a Družine Marianskej Kongregácie sv. Terezky, ktoré boli založené pred takmer 100 rokmi v našom meste. Ak by mal niekto k týmto kongregáciám akékoľvek dokumenty alebo fotografie, budeme veľmi radi, ak nám ich zapožičia. Vopred ďakujeme za spoluprácu.

OBSAH

1. Príhovor + Myslite s nami
na predvianočný čas
2. Obsah + Všetko sa zahrať nedá
3. Vyberáme z mailovej pošty
4. Z Národnej púte
5. Národný pochod za život
6. Dožinková pobožnosť
7. Púť za kňazov
9. Kaplnka sv. Alojza
12. Don Peter Kuchár SDB
14. Práce na strážskom kostole
15. Letný prímestský tábor
17. Katarína Žáková
20. Sestry FMA
21. Zvony v Národnej svätyni II.
24. Pozdrav z Marianky + Spevokol
na cestách
25. Oslavy 200. výročia narodenia
don Bosca
26. Sv. Gianna Beretová - Mollová
27. TOP NEWS - Správy zo sveta
28. Spoločenská kronika

Občasník 4/2015

Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: don Jozef Pöstényi SDB, správca farnosti, don Emil Šafár SDB a Mgr. Ludmila Machová. Zároveň ďakujeme za pomoc ostatným saleziánom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Machová.)

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján.

Neprešlo jazykovou úpravou.

Všetko sa zahrať nedá

Celý náš život je jedna veľká hra. Najprv sa ako malé deti hráme na všeličo možné (niekedy i nemožné). Neskôr sa hráme na chlapcov a dievčatká, potom na mužov a ženy, na zalúbených, na manželov, hráme sa na rodičov, súrodencov, susedov a kolegov v práci, zrazu som mama a on je otec. Sme krajčírkami, predavačkami, kuchárkami... stále sa hráme na nejaké profesie, príp. aj na nezamestnaných. Vieme presne, čo sa od nás v našej profesii očakáva. Tieto rolové hry sa nám hrajú akosi prirodzene a samé od seba. Nikto nikdy ma neučil hrať sa na mamu a predsa to viem! Hra nás sprevádza od malého malička až po smrť. Je však jedna oblasť, v ktorej sa hrať nevieme. Je to vzťah k Bohu. Ten sa zahrať nedá. Buď ho mám a žijem ho, alebo ho niet. Ak ho naozaj žijem, je to vidieť najmä z môjho správania a života. Najprv sa musí nakopnúť niečo v mojom vnútri, priamo v srdci a potom tak viem aj žiť. Svoj vzťah dám najavo najlepšie svojím životom. Ten nezahrám. Tam sa herectvo nenosí. Ani najlepší herec neuspeje vo viere a vzťahu k Bohu. Skúsme žiť život, ktorý privedie druhých k Nemu. Aby aj iní zatúžili hľadať Pána celým svojím srdcom a celou svojou myslou.

Potešte sa spolu s nami

Vyberáme z mailovej pošty:

„Vážená redakcia časopisu, je to krásne a poučné prezrieť a čítať Váš krásny časopis. Veľmi ste to uhádli, čo znamená veriť a prosieť 7bolestnú o pomoc a pokoru. Zistil som, že je to jediný časopis, ktorý sa dá čítať viackrát a vždy mi prinesie nádej pre ďalšie obdobie. Je výborné, že ste zvolili taký formát, ktorý vyhovuje aj náročným podmienkam, ktoré často musia prekonať pútnici, bez toho, že by sa časopis poškodil, alebo znehodnotil. Ak sa v noci zobudím, mám ho pri sebe a veľmi mi pomáha nájsť duševný pokoj a pokoru, nakoľko som si zvolil 7bolestnú za svoju patrónku. Už dávnejšie, a veľmi mi to pomáha. Som návštevník katedrály v Šaštíne hlavne v letnom období, nakoľko tam máme chatu. Teším sa na návštevu kostola 7bolestnej, mojej patrónky a moje prosby a modlitby

budú viesť k širšiemu okruhu ľudí, ktorí potrebujú pomoc našej Matky, patrónky a idolu všetkých veriacich, potrebujúcich jej láskavú pomoc a podporu.

Ďakujem Vám za druhé číslo časopisu a teším sa na jeho bezvýhradne fantastický obsah a gratulujem Vám! Prajem Vám, aby vždy prosperoval k pomoci veriacich kresťanov, ale aj tých, ktorí čítajúc sa vzdelávajú a stanú sa vernými pomocníkmi našej matky, Sedembolestnej Panny Márie. Prajem Vám hodne úspechov, pokory a láskavého slova, vyznania. Teším sa na jeho ďalšie číslo. S uznaním a vďakou za krásne čítanie Váš čitateľ Jozef.“

Redakčná rada ďakuje čitateľovi Jozefovi za povzbudenie a urobí všetko pre to, aby časopis aj naďalej splňal (nielen) jeho očakávania! ...a hľadám sa nám to aj dať, keď si pozriete nasledujúce ocenenie...

Celoslovenská súťaž farských časopisov
FAČA 2015
Organizátor súťaže
Network Slovakia
Spoločenstvo katolíckych farníkov

Farský časopis
HLAHOL ZVONOV
z rímskokatolíckej farnosti Šaštín-Stráže

získal 2. miesto v celoslovenskej súťaži farských časopisov FAČA 2015
v kategórii časopisov vychádzajúcich kratšie ako 10 rokov

Network Slovakia a mediálni partneri gratulujú k úspechu!

Hodnotenie prebehlo na úrovni štylistickej, grafickej, fotografickej a duchovného posolania.

Súťaž mediálne podporili
KBS, Rádio Lumen, TV LUX, Katolícke noviny

rádio lumen Katolícke noviny TV LUX TELEVÍZIA slovakia

Z NÁRODNEJ PÚTE:

Vzor lásky k Bohu, k Cirkvi a k blíznym hodný nasledovania

Začiatok tohtoročného programu Národnej púte patril 11. septembra spoločenstvu MZK. Najprv bola slávená večerná sv. omša s hlavným celebrantom - don Jozefom Slivoňom SDB, niekdajším direktorom miestnej komunity Saleziánov don Bosca v Šaštíne-Strážach. T. č. je vicepostulátorom diecéznej fázy procesu blahorečenia Božieho služobníka Titusa Zemana, pôsobiacom v Ríme. Po svätej omši nasledovala krátka adorácia a program spoločenstva MZK - beseda o Božom služobníkovi don Titusovi Zemanovi SDB. V úvode sme sa od dona Slivoňa dozvedeli nielen zaujímavosti zo života tohto saleziána, ale sme sa aj oboznámili s aktuálnym stavom procesu jeho blahorečenia. Medzi veriacimi v Bazilike bol viacero príbuzných dona Zemana. Slovo dostal taktiež jeho birmovný krstný syn – Michal Titus Radošinský, ktorý sa podelil o mnoho detailov zo života, výsluchov, mučenia i života

po prepustení na „slobodu“ z malého väzenia do veľkého.

Don Slivoň ponúkol prítomným možnosť modlitby Deviatnika za blahorečenie Božieho služobníka Titusa Zemana. Proces blahorečenia začal 26. februára 2010, keď dozrelo presvedčenie mnohých o hrdinskom živote tohto saleziána – kňaza, a keď otec arcibiskup – metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, otvoril diecéznu fázu skúmania jeho života. Modlitba deviatnika je vyjadrením našej túžby, aby Titus Zeman ako blahoslavený mohol byť uctievaný aj verejne. Zároveň vyjadrujeme presvedčenie o svätosti jeho života, o hrdinských činoch a o jeho mučeníctve za záchranu duchovných povolaní. Touto modlitbou môžeme tiež prosiť dobrotivého Pána Boha o naše vlastné mimoriadne milosti a zázraky na jeho príhovor. Deviatnik môžeme opakovať a zahŕňať do modlitieb seba i našich blízkych. Je dokázaných min. 7 zázrakov, kedy sa podarilo na príhovor Božieho služobníka Titusa Zemana dosiahnuť mimoriadnu milosť alebo uzdravenie. (Modlitbu deviatnika si môžete, ak nezoženiete papierovú podobu, stiahnuť z internetu: Deviatnik – text – Titus Zeman).

Hlavný celebrant svätej omše – don Jozef Slivoň SDB

Národný pochod za život v Bratislave

Pochod za život oslovil aj nás

Podľa odhadov sa tohtoročného Národného pochodu za život zúčastnilo 80 tisíc ľudí. Medzi nimi boli aj obyvatelia Šaštína-Stráží. Najväčšia skupina dorazila spoločne autobusom, ale prišli aj rodinky s deťmi vo vlastných autách. Spoločne v dobrej nálaде podporili myšlienku ochrany ľudských životov. Prekonali vlastné pohodlie, prišli vyjadriť svoj názor a ukázať postoj k ľudskému životu.

Samotný pochod bol len vyvrcholením niekoľkodňového programu, ktorý bol v Bratislave pre účastníkov pripravený. Bohatý program ponúkal pestré prežitie týchto dní – filmy, hudbu, divadlo, tanec, workshopy, detský program, duchovný program a mnoho ďalších zaujímavých aktivít.

Stretli sme tu množstvo známych nielen z okolitých dedín, ale aj kňazov a duchovných, ktorí sa s nami srdečne zvalali. Aj my sme prišli do Bratislavy naplňať sen o Slovensku, kde je každý život prijatý, kde máme radosť zo života a kde si navzájom pomáhame.

Aké pocity mali účastníci bezprostredne po ukončení pochodu? „Išla som sem s tým, že keby sa cez toto podujatie zachránil čo len jeden ľudský život, tak to stálo za to.“ „Sme veľmi radi, že sa už po druhý raz stretla veľká skupina ľudí, ktorá chce ochraňovať rodinu, chce ochraňovať život a ohlas na toto bude aj vo vláde a v zákonoch.“ „Čítim úžasný pokoj a naplnenie.“ „Mám krásny zážitok. Hlavne z toho, keď sa pohla tá masa ľudí, tak mi normálne nabehli slzy. Mala som z toho výborný pocit, že vieme držať ako kresťania spolu, chránime život a to je to hlavné.“ „Bolo to úžasné. Neopakovateľný zážitok, kde sme videli veľa rodín, detí, mladých, starších, bolo to niečo úžasné a neopakovateľné.“ „Ja som bol milo prekvapený z účasti, že sme tam vytvorili takmer trojkilometrový rad, zaplnili ulice na dĺžke pomaly

Deti z našej farnosti tiež podporili Národný pochod za život v Bratislave

tri kilometre. Atmosféra v dave bola veľmi pozitívna a radostná, čo ma tiež oslovilo.“ „Bola som dojatá, cítila som v tom dave úplne silu a radosť.“ „Som veľmi rada, že som sa mohla zúčastniť Národného pochodu za život, že som bola jeho kúsok a ako kresťania sme ukázali, že chceme bojovať o život a pre život.“ „Mne je z toho do plaču, čo sa deje. Aspoň takto sme to dali najavo, aby sme niečo zmenili, aby sa to nedialo, preto sme tam išli.“ „Ako rodina sme veľmi radi, že sme toto rodinné popoludnie v krásnom ideálnom počasí mohli spolu stráviť v Bratislave, kde sme stretli veľa známych rodín z celého Slovenska. Ani sa s nimi nemúsime dohodnúť a všetci vieme, kde sa napokon zídeme. Takéto krásne akcie nás všetkých spolu spájajú. V tomto prípade to bolo v názore, kontrastnom voči dnešnému svetu a názoru, ktorý ponúkajú médiá. Sme za život, sme za

to, aby sa chránil počatý život, aby sa nepropagovali farmaceutické prostriedky a firmy, ktoré propagujú kultúru smrti. Teším sa na večerné správy, či to bude televízia a médiá komentovať, alebo to odignorujú ako aj v prípade Košíc. Bola by som rada, keby tých veľmi veľa tisíc ľudí neignorovali a brali do úvahy náš názor aj tam hore.“ „Bolo to veľmi pekné, výborná priateľská a radostná atmosféra. Až vytvorenie istého spoločenstva. Veľa plagátov s hlbokými myšlienkami. Boli sme takí nažhavení, že by sme pochodovali ešte aj viac.“ „Bolo to veľmi priateľské, máme úžasný pocit pokoja a ra-

dosti z toho vidieť veľa mladých ľudí s malými deťmi pohromade. To je dar – vidieť ten pokoj a odovzdanosť. Bol to pocit radosti a naplnenia.“ „V dnešnom čítaní sme počuli o tom, že máme byť ako deti. Tento pochod ma prinútil k tomu, aby som začala rozmýšľať nad tým, ako veľmi nás dokážu deti učiť byť trpezlivými, ohľaduplnými, radostnými a na to, aby nás to mohli učiť, tak ich musíme nechať prísť na tento svet. Vďaka za tú možnosť, že som sa mohla zúčastniť tohto pochodu s takou krásnou myšlienkou.“ „Prežili sme príjemné chvíle a život je naozaj dar od Boha.“

FATIMSKÁ SOBOTA

Dožinková pobožnosť u Panny Márie Sedembolestnej

Septembrová Fatimská pobožnosť k Panne Márii býva už tradične spojená s dožinkovou slávnosťou a ďakovaním za úrodu. Nebolo

tomu inak ani v tomto roku. Ďakovali nielen farníci zo Šaštína-Stráží, ale aj z okolitých obcí – Štefanova, Radošoviec, Borského Mikuláša a Petrovej Vsi. Títo mali svoje zastúpenie priamo v slávnostnom sprievode, no ďakovali desiatky veriacich aj z iných farností. Spoločne sa modlili, chválili Pána a ďakovali za požehnanú tohtoročnú úrodu z polí i záhrad, viníc či sádov.

Celá slávnosť začala 5. Septembra v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne-Strážach modlitbou posvätného ruženca a pokračovala slávením svätej omše. Hlavným celebrantom bol Mons. Ján Formánek, pápežský prelát, spolucelebroval don Ján Čverčko – správca Národnej svätyne a dekan šaštínskeho dekanátu d. p. Milan Čaniga. Svätej omše sa zúčastnili aj kňazi z okolitých farností spolu so svojimi farníkmi.

Septembrová Fatimská sobota sa stáva určite oku lahodiacou pobožnosťou (kroje i dekorácie), no nesmieme zabúdať ani na duchovné poslanstvo a vďačiť Pánu Bohu za dary, ktoré nám posiela. Ďakujme za pracovité ruky, ktoré nám zabezpečujú dostatok jedla. Bohaté dožinkové vence a pestré dekorácie nech sú symbolmi hojnosti pre všetkých aj v nasledujúcom roku!

Deti z našej farnosti

Za pomoc s tohtoročnou výzdobou a dekoráciami ďakujeme kvetinárkam z nášho mesta: pani Božke Násadovej, Dáši Kralovičovej, Lydke Černej, Anne Prstekovej, Ol'ge Rehákovovej, Danke Ovečkovej, seniorom z miestneho ZPS, mnohým rodinám a farníkom, ktorí pris-

peli dekoráciami, materiálom, ale aj finančne a podporili tak peknú aktivitu nielen farnosti ale aj celého mesta Šaštín-Stráže. Ďakujeme. Ďalšie fotografie z tejto slávnosti nájdete na poslednej strane časopisu.

PÚTE V BAZILIKE

Púť za kňazov – 2. ročník

Spoločenstvo Modlitba za kňazov, ktoré je nám z našej Baziliky veľmi dobre známe, začalo v minulom roku s prípravou a organizáciou Púte za kňazov. Púť je spojená so 40-dňovou reťazou pôstov a modlitieb za kňazov. Svoje požehnanie a podporu akcii vyslovili obaja metropolití Rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku - o. arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský (od 21. 9. opätovne zvolený do funkcie predsedu KBS), o. arcibiskup

Mons. Bernard Bober (podpredseda KBS) a tiež aj hlava Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku, metropolita o. arcibiskup Ján Babjak. Počas celého tohtoročného programu púte mali veriaci možnosť pokloniť sa relikvii sv. Jána Pavla II. Jedným z prvých bodov programu bola krížová cesta za kňazov v Národnej svätyni. Veľmi silným zážitkom bola aj moderovaná adorácia s piesňami, ktorú predniesla františkánka, sr. Eliška Bielková, školská sestra svätého Františka z Assisi. Krásne vrúcne prosby a myšlienky dojali mnohých, ktorí sa až zasnene započúvali do tónov pies-

ní a gitary. Svedectvo svojej viery podáva sr. Eliška cez piesne a spievané modlitby. Duše prítomných povzniesla bližšie k Bohu. Dopoldňajší program uzatvárala svätá omša, ktorú celebroval otec arcibiskup Stanislav Zvolenský, za spoluúčasti mnohých kňazov z blízkeho i vzdialeného okolia (aj ČR). Skupiny pútnikov neodradilo ani daždivé počasie. Prišli sa pomodliť za svojich duchovných pastierov a mnohí svoje vyznania zapísali aj do Pamätnej knihy. Poobedný program pokračoval prednáškou otca Jána Buca, ktorú dopĺňal piesňami – modlitbami MZK band. Otec Buc je známy ako človek chrliaci hlboké myšlienky a svojej povesti nezostal nič dlžný ani na tejto púti. Povzbudil všetkých prítomných, aby živo svedčili o svojej viere, o láske k Bohu, pretože sú stopercentne ľúbení tým Najvyšším aj vo chvíľach svojej hriešnosti a ľudských zlyhaní. Slová plné povzbudení a nádejí ukončili tohtoročný program Púte za kňazov.

sr. Eliška Bielková,

Podakovanie hlavnému celebrantovi

Od roku 1864 zdraví odchádzajúcich z nášho mesta za Strážami krásna kaplnka, ktorá je zasvätená patrónovi mladých sv. Alojzovi. Stala sa ozdobou nášho mesta a už po tretí rok po sebe pri nej farníci zo Šaštína-Stráží slávili svätú omšu na počesť jej patróna. I keď počasie 6. septembra ukázalo, že leto je už za nami, farníkov to neodradilo. Zišli sa tu takmer všetci, ktorí sa pred tromi rokmi zaslúžili o jej zrenovovanie. Svätú omšu celebroidval správca farnosti don Pöstényi SDB za spoluúčasti ďalších saleziánov z miestnej komunity – don Barinu, don Šafára, don Komloša a don Kuchára. Prinášame vám históriu tejto kaplnky, spracovanú podľa rozprávania miestnych farníkov:

Kaplnka sv. Alojza

Oslava tristoročného výročia uctievania sochy Sedembolestnej v Šaštíne v roku 1864 priniesla so sebou zmeny nielen v Bazilike, ale aj v Strážach nad Myjavou. Vtedajší právca farnosti vdp. Štefan Hrebíček* sa podujal dostaviť dve veže Baziliky do terajšej výšky. Kríže na veže slávnostne vytiahli 26. júna 1864 a zrenovovali celý chrám. Stavbu previedol hodonínsky staviteľ Josef Bárta. Pri tejto príležitosti dal správca farnosti postaviť v Strážach nad Myjavou Kaplnku sv. Alojza, ktorú taktiež realizoval staviteľ z Hodonína Josef Bárta. Kaplnka bola zasvätená sv. Alojzovi, patrónovi mladých a čistoty. Práve toto bolo podnetom k založeniu Cechu poctivých panen strážskych. Do cechu bola pridelená základná istina, z ktorej sa dievčatám „vstupujúcim do manželstva v čistote“, vyplácalo veno. Týmto bola u dievčat podporovaná poctivosť a čistota až do uzavretia manželstva.

Pozemky okolo kaplnky parili saleziánom, ktorí sa o ne svojpomocne starali. Sami ich za pomoci mladých klerikov aj obrábali. Obľiekli si široké konopné (ľanové) nohavice, košeľe a hlavy si pred slnkom chránili jednoduchou pokrývkou z vreckoviek. Takto aj s kosami v rukách polia kosili a obrábali.

Až do osudnej barbárskej noci v roku 1950 sa pri kaplnke konali pravidelne na sviatok sv. Alojza sväté omše. Od Baziliky zo Šaštína išla až ku kaplnke za Strážami za spevu náboženských piesní procesia. Tu sa potom pri kaplnke slúžila slávnostná svätá omša. Do tých čias sa o kaplnku starali miestni obyvatelia, ktorí ju udržiavali v dobrom stave. Po

barbarskej noci začala táto údržba postupne upadať a kaplnka rokmi chátrala.

Veľká oprava Kaplnky sv. Alojza prebehla za správcu (1985-1989) vdp. Jána Baša**. Vtedy sa menili okná na obidvoch farských kostoloch aj kaplnkách v meste.

Na podnet farníkov sa do ďalšej veľkej opravy a rekonštrukcie kaplnky zapojilo takmer 60 dobrovoľníkov v rokoch 2012-2013. Tu je zoznam prác zo stavebného denníka, ktoré boli pri jej obnove vykonané: aby bol vôbec možný prístup ku kaplnke, začalo sa úpravou okolia – vyrezanie agátov, malinčia a suchého orecha (so súhlasom Správy ciest), vykosenie vysokej buriny, úprava terénu ťažkou technikou, stavba mostíka na príjazd z hlavnej cesty, obkopenie kaplnky, zavedenie

drenážnej rúry a zasypanie kameňom, vystavenie protipovodňového múrika a odvodňovacieho rigolu. Ďalej to bola oprava samotnej kaplnky: zasklenie vybitých okien, výroba, natretie a montáž mreží, natretie dverí, odstránenie starej omietky a niekoľkých vrstiev malieb, izolácia stien, penetračný náter, vymaľovanie, rekonštrukcia zničených hlavic stĺpov, výmena parapetov, oplechovanie strechy a jej natretie, natretie kríža na streche, vonkajšia omietka, náter fasády, nivelácia podlahy a položenie dlažby. Interiér sa vybavil úplne novým obrazom sv. Alojza, obetným stolom, dvomi tapacirovanými lavicami, kľakadlom a taktiež novým lustrom.

Desiatky obyvateľov zo Stráží, Šaštína i z okolia sa zišli 30. júna 2013 pri Kaplnke svätého Alojza v Šaštíne-Strážach, aby

Slávnostnej sv. omše sa zúčastnili viacerí saleziáni z miestnej komunity

tu o 17. hodine slávnostnou svätou omšou oslávili jej posvätenie. Po nej nasledovalo malé agapé pre všetkých zapojených farníkov a hostí.

Nikto nespočíta stovky odrobených hodín, no výsledok stojí za to. Dôstojná tvár tejto kaplnky je výsledkom spolupráce mnohých dobrých ľudí z mesta i okolia, mestského a farského úradu. Myšlienka spojila mnohých ľudí, ktorí spolu vytvorili skupinku ľudí usilujúcich sa o to isté. O obnovu krásnej stavby, ale najmä o skrášlenie mesta Šaštíň-Stráže. Kaplnka patrí k tomu najkrajšiemu, čo naše mesto môže domácim, ale i návštevníkom a okoloidúcim ponúknuť.

don Peter Kuchár SDB pri čítaní pastierskeho listu

***Štefan Hrebíček**

(01.07.1810 Sobotište - 24.08.1866 Šaštíň), kňaz a náboženský spisovateľ. Gymnázium a teológiu vyštudoval v Trnave. Ako kaplán pôsobil v Šamoríne a v Holíči, správcom fary bol v Čároch (1846), v Brodskom (1855) a od roku 1859 v Šaštíne, kde sa stal titulárnym kaločeským opátom. Zomrel v Šaštíne a tu je aj pochovaný (na cintoríne v časti mesta Šaštíň pri hlavnom kríži). Maďarsky aj nemecky písal O Mariánskych pútnikoch v Šaštíne (1854). Dopisoval aj do časopisu „Cyril a Metod“. Pod jeho vedením bol chrám Sedembolestnej dostavený do terajšieho stavu.

**** Ján Bašo**

- Narodil sa 16. júna 1944 v Dolnom Kubíne. Rodičia pochádzali z Papradna, ale istý čas bývali v Dolnom Kubíne, kde otec pracoval. Neskôr sa presťahovali späť do Papradna. Za kňaza bol vysvätený v r. 1972. Pôsobil ako kaplán v Krakovanoch, ako správca farnosti v Trnave, vo Voderadoch, v Šaštíne - Strážach, Dudinciach a Lančári, v súčasnosti (2015) spravuje farnosť Bučany (okres Trnava).

Nielen o misiách s don Kuchárom

Sľúbili sme vám pokračovanie rozhovoru s don Petrom Kuchárom SDB, ktorý je známy ako misionár z Afriky. Október je mesiac nielen ružencový ale aj misijný. Naše prerušené rozprávanie s ním preto začíname práve spomienkami na Afriku, kde strávil dva roky. Počas besied, ktoré sa na jar v našej farnosti na tému misijnej práce v Afrike uskutočnili, sme sa dozvedeli o tejto práci veľa zaujímavých informácií. Jednou z nich je aj možnosť adopcie afrických detí na diaľku.

**Ako by si priblížil túto formu pomoci našim čitateľom?*

Adopcia na diaľku je veľmi adresná pomoc konkrétnemu dieťaťu, ktorá zväčša slúži na podporu jeho vzdelania. Veľkou výhodou tejto formy pomoci je, že s dieťaťom je možné udržiavať listový kontakt a mať tak možnosť overiť si, či peniaze dostáva, a či študuje. Dieťa by malo poslať podľa okolností svojim adoptívnym rodičom výsledky svojho štúdia. Adopciu na diaľku u nás ponúkajú viaceré organizácie ako o. z. Sávio, Dobrota pre Afriku, Charita a pod. Na internete môžete nájsť ich webové stránky a podmienky k adopcii. Pre dieťa a rodinu sa jedná o veľkú pomoc, lebo bežná africká rodina nie je schopná zaplatiť štúdium svojim deťom.

**Don Kuchár sa okrem iného venuje aj písaniu blogov. Na internetovej stránke saleziánov ho nájdeme v skupinke piatich blogerov (medzi nimi je napr. aj don Róbert Flamík SDB). Kto je to bloger a čo je to blog? Blogom môžeme nazvať webovú stránku, na ktorú pravidelne prispieva jeden alebo viaceré blogerov. Je jedno, či sa jedná o zážitky z cestovania, spoločenské rubriky, vedecké*

články alebo politickú oblasť. Prihlásení čitateľa môžu o tomto článku písomne diskutovať s ostatnými. Don Kuchár má na svojom blogu vyše 30 príspevkov. Píše o rôznych témach. Reaguje na život a dianie okolo seba, ale prináša aj nové informácie zo svojho života. Čo nám o tejto svojej záľube prezradil? Celá táto iniciatíva sa zrodila v Keni, keď som začal pôsobiť v tábore pre utečencov v Kakumbe. Uvedomil som si, že by bola veľká škoda nechať si skúsenosti a zážitky z tak málo poznaného prostredia len pre seba. Chcel som aj upozorniť, v akých podmienkach žije 100 tisíc ľudí niekde ďaleko na púšti. Pre nás je to ťažko predstaviteľné, čo zažívajú ľudia tam: variť na ohni pri neznesiteľnej horúčave vonku a jesť stále tú istú kukuričnú kašu a fazuľový prívarok. Každý deň, každý deň to isté... Hovorí sa, že skúsenosť je neprenosná, preto to môže pochopiť zrejme len ten, kto si to tam odžije... Utečencov u nás žiaľ vnímame ako hrozbu! Treba povedať, že sú to obyčajne rodiny, ktoré žili svoj pokojný život vo svojej vlasti, kým nezačala vojna. Títo ľudia nie sú hrozbou, veď utekajú pred vojnou!

Väčšou hrozbou je náš egoizmus a túžba po pohodlí...

**Zdá sa, že postupne si zistil, že ťa to písanie baví a postupne pribúdali ďalšie a ďalšie blogy - články?*

Áno, postupne som sa začal vyjadrovať aj k iným veciam ako sú misie. Cítil som napr. nefér, keď sa médiá navádzali do Mariána Kuffu. Chcel som ho morálne podporiť a zastáť sa ho. Reagoval som na referendum, keď Aliancia za rodinu dostala na frak, keď neodvysielali jej spot v televízii. Čo sa to deje na Slovensku, keď sa neodvysiela nevinný spot o ochrane rodiny a hodnôt? V televízii dostávajú priestor kadejakí hulváti, vešnice a prostitútky. Nieкто sa bije za hodnoty a oni ho vytláčajú z médií!? Niekedy mám pocit, že sme klesli tak hlboko, že už ani nevieme rozlíšiť dobro od zla! Mám vážne obavy, kam spejeme ako národ...? Na niektoré veci som bol veľmi nahnevaný.

** Budeš v písaní pokračovať aj teraz, keď už nie si na misiách?*

Mám ešte v zálohe zopár vecí, o ktorých by som chcel napísať. Niečo ešte o misiách, tiež

chystám článok o Šaštíne, teraz je na stole téma utečencov a v budúcnosti by som chcel písať aj duchovné témy. Stále prichádzajú nové inšpirácie.

Don Kuchárovi ďakujeme za trpezlivosť pri odpovedaní na otázky tohto rozhovoru, ktoré sme rozdelili na pokračovanie. Dúfame, že to neznížilo jeho kvalitu. Zároveň sa s ním aj lúčime. Po treťom – opäť krátkom, pôsobení v našej farnosti od nás odchádza – ide plniť Božiu vôľu, ako to on sám povedal. Ďakujeme mu za všetko, čo pre našu farnosť Šaštín-Stráže urobil. Nielen po stránke duchovnej. Ďakujeme mu aj za milé gesto, keď sa napr. pridá k brigádnikom pri opravách strážskeho kostola. Prajeme mu do kňazského pôsobenia veľa milostí našej Sedembolestnej Panny Márie. Myslite naňho vo svojich modlitbách.

Kto by si chcel pozrieť blogerské články don Kuchára, môže ich nájsť na internete: www.peterkuchar.blog.sme.sk Ak by mal nieкто záujem akoukoľvek finančnou čiastkou prispievať na vzdelávanie deťom z Afriky, môže osloviť PaedDr. Emíliu Gašparíkovú.

ČÍM SA ŽIJE VO FARNOSTI?

Práce na strážskom kostole

V posledných farských oznamoch sa často objavujú výzvy a povzbudenia k pripojeniu sa k opravám na farskom kostole v Strážach. Ochotných ľudí nie je veľa, ale urobili už poriadny kus práce. Začalo sa vyťahovaním všetkých vecí so starej chátrajúcej sakristie do provizórnych priestorov v kostole, pokračovalo sa zbúraním strechy na sakristii a potom aj stien samotnej sakristie. Nasledovalo odkopanie betónovej podlahovej dosky, prehĺ-

benie podlažia pod novú stavbu a následne sa zamerali základy novej sakristie. Rozbehla sa aj oprava schodiska vedúceho na chór – zbúrала sa striedka nad schodiskom a potom aj staré schody. Tie zatiaľ nahrádza provizórny rebrík a organista musí byť aj v dobrej fyzickej kondícii. Všetky nové chodníky okolo kostola budú položené nižšie, staré dlaždice sa museli odkopať a prehĺbilo sa podlažie chodníkov. V najbližšej dobe sa bude robiť výkop základov a stavať lešenie okolo veže. Práce je tu doslova ako na kostole a cení sa pomocná ruka každého jedného brigádnika. Pán Boh zaplať každému, kto akoukoľvek formou pri týchto prácach pomohol!

OD NAŠICH MLADÝCH

Najväčším pokladom je mať niekoho rád alebo: Ako sme spolu objavili tajomstvo prameňa večnej radosti

*Na tohtoročnom letnom prímestskom tábo-
re, ktorý sa celý niesol v pirátskom duchu,
hľadalo 116 detí pod dohľadom vyše 40
animátorov POKLAD pokladov. 10 dní po-
trebovali na to, aby na palubách pirátskych
lodí (Čierna perla, Interceptor, Bludný Ho-
landan, Pomsta kráľovnej Anny, Zelený
koral, Splašený úhor, Biely žralok, Modrá
lagúna a Ohnivá truhlica) doplávali úspešne
do cieľa a objavili skutočný poklad.*

Prípravy tábora začali už skoro na jar. V marci sa začala schádzať skupinka animátorov, ktorá s pomocou don Jaňa i don Fera pripravila celý ideový základ a podstatu tábora. Jednotlivé príbehy podrobnejšie rozpracovávali na

konkrétne dni, aby sa mohli neskôr pripraviť scenáre pre hercov na každé dejstvo. Príbeh sa vymýšľal spoločne a s divadlom pomáhal najmä don Fero. Kostru príbehu vymýšľali na začiatku 2 – 3 ľudia, neskôr sa k nim pridali ďalší herci – postavy a sami si vytvárali scenár a písali repliky. Pri písaní scenára už boli všetky hlavné postavy, aby príbeh poznali, rozumeli mu, chápali ho a mohli vkladať aj vlastné slová a tým rozvíjať svoje postavy. Základ príbehu bol na Jackovi – Andrejovi, ktorý sa pripravoval veľmi svedomito. Ďalej v príbehu účinkovalo 5 hlavných postáv, posádka, divosi, zvieratká – objavili sa tam takmer všetci animátori a dokonca aj don Jaňo.

Napínavý príbeh začínal tým, že k Williamovi a Elizabeth priplávala fľaša s tajomnou mapou. Mala na sebe pirátsky znak, pre ktorý ju oni zahodili. Našiel ju známy pirát Jack Sparrow (džek sperou), ktorý sa zveril so svojim objavom najlepšiemu dôstojníkovi – námorníkovi Gibsovi. Spolu zorganizovali loď s posádkou a vydali sa hľadať podľa mapy poklad na more. Našli ostrov, na ktorom by to

Súčastou tábora sú aj herci a ich divadielka

malo byť. Tu stretli Calipso, ktorá tam bývala. Jackovi vyveštila, že sám ten poklad nikdy nenájde. On pochopil, že ho má hľadať spolu s druhými a nie iba sám. Vylúštil jej hádanku, podľa ktorej by sa mal dať poklad nájsť. Keď vykopali ťažkú truhlicu, zistili, že ju nedokážu otvoriť. Každý mal svoju metódu a všetky zlyhali. Išli opäť za Calipso, lebo ona vedela, ako sa to dá vyriešiť, ale musela sa pridať k nim. Povedala im, že musia nájsť najhlbšie miesto na zemi a tam sa im podarí otvoriť truhlicu. Tak museli spolu nájsť hĺbinu. Medzitým ich prepadli, stroskotali, ale ich aj pochytili ľudozrúti, ktorí im však pomáhali. Hoci na tej mape, ktorú mali, nebol nakreslený žiaden ostrov, na tom objavenom žili zvieratká, ktoré im pomohli s vylúštením hádaniek a hľadaním pokladu. Museli ísť do kráteru sopky a tam našli kľúč, ktorým otvorili truhlicu a dostali sa k pokladu. V truhlici boli šperky, zlato, ale aj zlatá biblia. Tú si zobral do rúk Jack Sparrow, začal ju čítať a z celého pokladu si ne-

chal práve len tú bibliu. Prežitý príbeh potom (akože o niekoľko rokov) rozprával Jack dcére Williama a Elizabeth. Rozprával jej o tom, ako sa zmenil, prestal robiť piráta a všade šíril múdrosť, ktorú našiel v biblii. Príbeh končil tým, že k tejto dcére priplávala opäť fľaša s mapou a cestou k pokladu.

Každý deň niesol myšlienku spojenú s príbehom. Zmysel nebol ten, že nájdeš nejaký poklad a ten ťa urobí šťastným, ale cestou k pokladu sa všetci naučia, ktoré veci sú dôležité a stanú sa prameňom toho, prečo mať každý deň radosť z toho, čo žiješ. Vymyslený príbeh pirátov bol prepojený so skutočnými príbehmi dona Bosca, lebo si pripomíname 200. výročie jeho narodenia. Deťom sa tak priblížili príbehy, ktoré nikdy nepočuli a nepoznali ich. Detské publikum príbehy zaujali, prežívali dej a svojimi poznámkami neraz do deja vstupovali. Príbeh hercom do bodky uverili, lebo spolu s nimi strážili truhlicu a poklad v nej. V závere príbehu úplne stíchli a čakali

na rozuzlenie. Príbeh zaujal nielen deti, ale aj hercov. (Môžem dodať, že aj prizeraúcich sa rodičov, starých rodičov i saleziánov.) Poklad síce našli už v 3. deň, ale otvoriť sa im podaril až na konci. Zažili pri tom množstvo zábavy aj poučenia. K nájdeniu pokladu nepotrebovali dokonca ani kompas, ktorý im Davy Jones ukradol, lebo smer sa aj tak hľadá vo vnútri. Animátori vložili do príprav tábora nielen veľa času, ale aj množstvo energie. Náročná bola jednak samotná príprava scenárov, ale aj nácvik divadielok po celodennom táborovom programe a navyše v horúčavách. Animátori museli prepojiť do každodenného programu tému z kázne a divadielka do katechézok – stretnutí skupiniek, kde s deťmi rozoberali, čo sa udialo a prečo.

Ruku k dielu však pridali aj saleziáni z miestnej komunity. Zapojili sa najmä starostlivou prípravou kázni, ktorá rozvíjala vždy iný príbeh zo života don Bosca. „Je radosť byť ako kňaz na detskej svätej omši,“ dodal don Jaňo. Pri samotnej príprave a realizácii táborového programu pomáhalo množstvo sponzorov. Okrem združenia Domka, treba spomenúť aj Saleziánov don Bosca, Baziliku Sedembolestnej Panny Márie, mesto Šaštín-Stráže a veľmi veľa firiem, podnikateľov, ale aj rodín a rodinných príslušníkov, ktorí akoukoľvek formou tábor podporili. Na tlač sa minuli 2 tonery (náplne do tlačiarne), vyše 2000 ks papiera, vytlačilo sa asi 3500 strán textov – katechézky, scenáre, denne 130 časopisov – Palubných denníkov.

Každý účastník tábora získal na rozlúčku oratkovský kalendár, aby sa mohol počas celého roka zapájať do pripravovaných aktivít a na žiadnu nezabudol. Takto môže prežiť prázdninové dobrodružstvo pokračovať po celý školský rok. Tešíme sa na objavovanie nových tajomstiev a pokladov.

OSOBNOSTI NAŠEJ FARNOSTI

Katarína Žáková - jedna z prvých animátoriek z našej farnosti

Katarína Žáková sa narodila 28. februára 1912 v Strážach nad Myjavou Jánovi Žákovi a Kataríne rod. Božkovej. Rodina bývala na križovatke v rodinnom dome (spolu so starými rodičmi Božkovými), ktorý sa musel z dôvodu výstavby novej cesty koncom 60. rokov minulého storočia asanovať. Mala staršieho brata Gabriela a mladšiu sestru Máriu. Vyštudovala v Břeclave učiteľstvo ručných prác. Učila v susednom Štefanove, ale len pár rokov v mladosti. Rodičia mali hospodárstvo a ona im zostala doma pomáhať. Katarína zostala po celý život slobodná. Vo svojich mladých dievčenských rokoch zažila príchod saleziánov do susedného Šaštína. S nadšením a radosťou sa zapájala do prípravy detí a dorastu ku všetkým prebiehajúcim pobožnostiam (procesie, púte). Spolu s jej kamarátkou Paulou Bakičovou (sestrou saleziána Ludovíta Bakiča) zo Šaštína ich môžeme označiť za predchodkyne dnešných animátoriek pracujúcich s deťmi. Katarína pri tejto dobrovoľníckej práci spoznala aj veľa saleziánov osobne. Keď ich v 50. rokoch minulého storočia odvážali a likvidovali rehole, prežívala to veľmi ťažko. Snažila sa im pomôcť, ako to bolo v jej silách možné.

Uväznenie

Pani Katarína Žáková bola vzatá do väzby 15. septembra 1952. Mala 40 rokov. Príbuzní spomínajú, ako si nohou pridržala dvere policajného auta (čierneho Tatraplánu), ktoré ju prišlo odviezť a zakričala, že sa o chvíľu vráti („Šak já hned dojdem!“). Vtedy ešte nik z nich netušil, že to „hned“ sa pretiahne na niekoľko rokov. O 8 dní prišiel na meno otca domov list, že pani Katarína bola: „so súhlasom prokurátora ponechaná pre podozrenie z trestného činu vo väzbe. Písomný styk sa jej nepovoľuje.“ Až po roku väzby prišiel z advokátskej poradne list na adresu jej matky s oznamom, že bol určený termín hlavného pojednávania na deň 28. a 29. septembra 1953 o 8.30 hod. v budove Justičného paláca v Bratislave. Krajský súd v Bratislave vydal 29. septembra 1953 rozsudok, ktorým bola pani Katarína Žáková odsúdená pre pomoc k trestnému činu velezrady k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, k trestu prepadnutia jednej tretiny majetku a k strate čestných práv občianskych. Svoj trestný čin spáchala tak, že od začiatku roka 1951 do mája 1952 poskytovala úkryt reakčným duchovným, sprostredkovala pre nich poštu a iný styk s vonkajším svetom. Trestného činu sa dopustila zo svojej nerozvážnosti, nie k tomu vedená svojimi duchovnými. Pani Katarína vo svojich spomienkach na obdobie väzby napísala: „Zatkli ma 15. sept. 1952, bola som väznená v Bratislave u levov, len pár dní a prevezená na Krajskú väznicu na Miletičovu, kde som bola vyšetrovaná až do 27. sept. Súдили ma 28. a 29. na Václava a Michala. Na budúci deň som bola zaradená do kuchyne variť a tam som bola až do prepustenia na polovicu – ale bolo to 21 mesiacov, nepamätám dátum, iba to, že to bolo na deň Zoslania Ducha Svätého. V inej väznici som nebola, iba v krajskej v Bratislave.“

Podmienečné prepustenie

Po uplynutí polovice trestu (16. 3. 1954) žiadal krajského prokurátora starnúci otec (75-ročný) a matka (67-ročná) o podmienečné prepustenie

Ako animátorka medzi mladými

dcéry z väzby, nakoľko bola pred zadržaním ich živiteľkou. Ďalší jej dvaja súrodenci sa starali každý o svoje štyri, (väčšinou maloleté) deti a nemohli sa starať o starnúcich rodičov. Tejto žiadosti bolo vyhovené na neverejnom zasadnutí 4. júna 1954. Komisia pre podmienečné prepustenie dospela k záveru, že „odpykaný trest postačí na to, aby naďalej viedla riadny život pracujúceho človeka.“ Zároveň bolo pani Kataríne nariadené: „...aby bola zadelená do práce a to dľa možnosti na hospodárstvo svojich rodičov v obci Stráže n/Myjavou na čas zvyšku svojho trestu. Menovanej sa ukladá, aby každú zmenu zamestnania ako aj bydliska ihneď hlásila Krajskému prokurátorovi v Bratislave, aby mal možnosť riadne sledovať chovanie menovanej po celú dobu skúšobného času.“ Katarína Žáková bola 7. júna 1954 podmienečne prepustená na slobodu. Ako ona sama spomína, v ten deň bol Zoslanie Ducha Svätého, pondelok a povedali mi, že pán náčelník bol odcestovaný a nemohol to podpísať.“ Od príbuzných pani Katky som sa dozvedela, že sa po celý život modlila k Duchu Svätému a na jeho sviatok odišla po 21 mesiacoch na slobodu.

Život na slobode

Keďže rozsudkom bola pani Katarína pozbavená aj k strate čestných práv občianskych, nové „Osvedčenie o československom štátnom občianstve“ jej bolo vystavené Odborom pre

vnútorné veci rady Okresného národného výboru v Senici 23. októbra 1957. Po troch rokoch a vyše 4 mesiacoch sa stala pani Katarína Žáková opäť občanom Československej republiky. Pracovala najprv na hospodárstve svojich rodičov a neskôr v miestnom roľníckom družstve. Po nariadenom zbúraní rodičovského domu odišla bývať k sestre Márii (vyd. Polákovéj) do Bratislavy. Nemohla si zohnať prácu, nikde ju po väznení nechceli zamestnať. Privyrábala si tým, že štrikovala svetre pre v. d. AVANA, ale na meno svojej sestry, ktorá bola vedená ako domáca. Tej pomáhala aj pri výchove štyroch detí, z ktorých dvaja chlapci zomreli v mladom veku na svalovú dystrofiu. Využila svoje vzdelanie – ručné práce, lebo ju živilo aj šitie. Až po nejakom čase sa zamestnala ako kuchárka na Koli-be, kde pracovala až do odchodu do dôchodku.

Rehabilitácia

Po zmene režimu žiadala pani Katarína o súdnu rehabilitáciu. Krajský súd v Bratislave rozhodol na neverejnom zasadnutí o zrušení trestu z 29. 9. 1953 a zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce k tomuto rozhodnutiu. K 16. aprílu 1991 boli skoršie súdne rozhodnutia zákonom zrušené a trestné stíhanie odsúdenej bolo podľa zákona zastavené. Neskôr (po roku 1995) bola Konfederáciou politických väzňov Slovenska za nezákonné väznenie odškodnená. Posledné roky svojho života strávila v Domove dôchodcov v Mokrom Háji (od r. 1996) a dožila (od 2. 6. 1998) v miestnom Domove dôchodcov v Šaštíne-Strážach, kde vo veku nedožitých 88 rokov 30. januára 2000 zomrela. Pochovaná je v hrobe svojich rodičov a starých rodičov na cintoríne v Strážach. Len Pán Boh skutočne vie, čo všetko obetovala pre Cirkev a ako zaplatila za pomoc saleziánom. Nech jej to odplatí v nebi, lebo na zemi sa jej za života poďakovania nedostalo.

Spomienky nad kôpkami fotografií

Keď sme spolu s neterami pani Kataríny na ňu spomínali nad kôpkou dokumentov, fotografií, obrázkov či iných maličkostí, ktoré sa spájajú

s našou farnosťou, tak sme sa aj nasmiali. Bola to žena silná (veď prežila nejedno kruté vypočúvanie i 21 mesiacov väzenia), ale bola i veľmi zábavná. Na modlitbu nezabúdala ani počas väzby, keď si z odvinutých nitiek od španielskych vtáčikov urobila malý ruženček – desiatok a na ňom sa nenápadne vo väzení modlila. Priniesla si ho i domov z väzenia – ako spomienku na prežitie. Bola členkou spoločenstva Mariánok – Družiny Marianskej Kongregácie sv. Terezy. (K tomuto združeniu pripravujeme podrobnejší príspevok.) Našli sme veľa fotografií z procesií mestom, kde kráčala popri deťoch, ale aj z pobožnosti na kalvárii v Strážach, kde ju vidno v popredí. Našli sme aj fotografie z jej študentských rokov v Břeclave, kde ich bolo v triede 25 dievčat. Taktiež mala odloženú fotografiu s deťmi zo Štefanova, ktoré pár rokov učila. Jedna z neterí dodnes opatruje starý, vyše 60-ročný, zápisníček, do ktorého jej teta Katka nadiktovala mená saleziánov (28 klerikov, 71 kňazov a dvoch kuchárov – spamäti podľa abecedy), aby sa za nich modlila ružence. Ako mladá dievča ešte nechápala, čo sa vlastne deje, ale odmodlené ružence si poctivo čiarkami zaznamenávala a teta Katka jej občas robila „revízie“, keď spočítavala všetky modlitbičky.

Do zoznamu ľudí z našej farnosti pribudlo ďalšie meno, na ktoré nesmieme zabudnúť. Nech sú osudy pána organistu Ladislava Chudého, pani Márie Kiškovej i pani Kataríny Žákovéj varovaním pre našu i nasledujúce generácie. Pripravujeme ešte ďalšie zaujímavé príbehy ľudí s podobným osudom – napr. pána A. Hercoga v nasledujúcom čísle.

Foto archív rodiny Kataríny Žákovéj

Zo štúdií v Břeclave

Odkaz don Bosca a Márie Dominiky Mazzarellovej

16. júna 2015 sa v Bazilike SPM slúžila slávnostná svätá omša so spomienkou na 75 rokov diela saleziánok – sestier FMA na Slovensku. Okrem žijúcej sr. Lívie Škrabákovej sme mali v našej farnosti ďalších 6 saleziánok, ktoré zasvätili svoj život Bohu. Ich podrobnejšie životopisy nájdete v knihe sr. K. Novosedlíkovej Životy slovenských sestier saleziánok.

**Sestra
Jozefína
Bartošová
FMA:**

nar. 11. 3. 1907 v Šaštíne, zo Slovenska odišla 3. novembra 1927, prvé sľuby: 6. 8. 1930 Casanova, večné sľuby: 5. 8. 1936 Eschelbach, pôsobenie: Nemecko, Maďarsko, Rakúsko, Slovensko, príchod na Slovensko: 16. 6. 1940, posledné roky svojho života dožila v rehoľnom dome v Sládečkovciach (Močenok), zomrela 28. 11. 1984 v nemocnici v Šali, pochovaná je na cintoríne v Šaštíne.

**Sestra
Anna
Fordinálová
FMA:**

nar. 20. 10. 1909 v Čáčove, od 11 rokov vyrastala v Šaštíne, zo Slovenska odišla v septembri 1929, prvé sľuby: 5. 8. 1932 Torre Bairo - Turín, večné sľuby: 5. 8. 1938 Livorno, pôsobenie: Taliansko, zomrela 17. 9. 1995 v Livorne, kde je aj pochovaná.

**Sestra
Mária
Fordinálová
FMA:**

nar. 28. 3. 1914 v Čáčove, od 6 rokov vyrastala v Šaštíne, do Talianska odišla v roku 1936, prvé sľuby: 5. 8. 1939 Livorno, večné sľuby: 25. 3. 1947 Trnava, pôsobenie: Taliansko, Slovensko, príchod na Slovensko: 15. 8. 1940, zomrela 22. 1. 1987 v Sládečkovciach (Močenok), pochovaná je na cintoríne v Šaštíne.

**Sestra
Otília
Havlíčková
FMA:**

nar. 5. 1. 1906 v Strážach nad Myjavou, zo Slovenska odišla 3. novembra 1927, prvé sľuby: 6. 8. 1930 Casanova, večné sľuby: 5. 8. 1936 Livorno, pôsobenie: Taliansko, Slovensko, príchod na Slovensko: 26. 2. 1944, zomrela 3. 7. 1990 v Sládečkovciach - Močenku, kde je aj pochovaná.

**Sestra
Terézia
Vavrovičová
FMA:**

nar. 8. 10. 1904 v Strážach nad Myjavou, zo Slovenska odišla v roku 1929, prvé sľuby: 5. 8. 1932 Marseille, večné sľuby: 5. 8. 1938 Marseille – Sainte Marguerite, pôsobenie: Francúzsko, Slovensko, príchod na Slovensko: 2. 9. 1946, zomrela 20. 4. 1982 v Skalici, pochovaná je na cintoríne v Strážach v hrobe svojich rodičov.

**Sestra
Anna
Weissová
FMA:**

nar. 7. 6. 1909 v Šaštíne, zo Slovenska odišla 3. novembra 1927, prvé sľuby: 6. 8. 1930 Casanova, večné sľuby: 5. 8. 1936 Livorno, pôsobenie: Taliansko, Slovensko, Rakúsko, príchod na Slovensko: 26. 2. 1944, zomrela 14. 6. 1994 Baumkirchen (Rakúsko), kde je aj pochovaná.

Foto z archívu sestier FMA

Knihu o saleziánkach si môžete zakúpiť u pána Lisinoviča v predajni Dominik.

HISTÓRIA NAŠICH ZVONOV

Čo nám odhalil Národný zvon?

V poslednom čísle Hlaholu zvonov sme vám priniesli informácie o zvonoch v našej Bazilike. Pre zopakovanie len pripomenieme, že slávnostná posviacka Národného zvonu bola pri príležitosti 10. výročia ČSR (1928), jeho hmotnosť je 4745 kg a dolný priemer presahuje 2 metre. Je umiestnený vo veži od cesty a vedie k nemu 144 schodov. Bol odliaty v Chomutove firmou Richard Herold. „Po úspechu so štyrmi zvonmi (1926) don Vagač, ešte pri slávnosti ich požehnanie, vyšiel pred Bazilikou na kazateľnicu a oznámil, že druhá veža je stále bez zvonov a že by sa ta hodil veľký šesťtonový zvon na guľôčkových ložiskách, ktorého srdce by vážilo asi 150 kg. Navrhol kúpiť taký zvon k desiatemu výročiu vzniku Československej republiky. Zvon by sa nazýval Národný zvon Sedembolestnej. Stálo by to 150 000 korún a hneď navrhol začať so zbierkami. Tí, čo obetujú tisíc korún, stanú sa zakladateľmi národného zvona a ich mená budú vyryté na zvone. Biskup Dr. Pavol Jantusch ho od toho okamžite odrádzal, že je veľká hospodárska kríza a peňazí nieto. Ľudia však s návrhom dona Vagača súhlasili. Na jeho otázku, kto je ochotný prispieť

sumou tisíc korún, sa dvihlo dvadsať rúk. Zapísali ich mená. Za štvrt' roka sa nazbieralo 80 000 korún. Zvon požehnali 28. októbra 1928. Posvätné obrady vykonal J. E. trnavský biskup Dr. Pavol Jantusch za prítomnosti šesťdesiatisíc veriacich. Takto bola budúca Bazilika Sedembolestnej obohatená nádhernými zvonmi, ktoré sa dostali až do krásnej mariánskej piesne Tie šťastínske zvony..." (don Macák v publikácii Stručné dejiny šťastínskeho chrámu v Šaštíne).

Dnes prinášame sľúbené nápisy z Národného zvonu:

Ako je z fotografie zrejmé, na hornej časti zvonu sa nachádza ornament tvorený pásom anjelov s rozťahnutými krídlami. Pod ním je nápis (všetky texty sú písané veľkými tlačnými písmenami podľa vtedajších pravidiel pravopisu a tak ich aj uvádzame)

MATIČKO SEDMIBOLESTNÁ PATRÓNKO
SLOVENSKA OCHRAŇUJ SPRAVUJ A PO-
SILŇUJ SVOJ NÁROD SLOVENSKÝ

Nasleduje opäť pás tvorený ornamentmi a pod ním je druhý nápis:

DAR SLOVENSKÉHO NÁRODA Z MILO-
DAROV ŠAŠTÍNSKÝCH VERIACICH A ZO
SBIEROK RÍM. KATOLÍKOV SLOVENSKA
- DALI ULIAŤ SALEZIÁNI, SINOVIA CTIH.
JANÁ BOSKA.

Všetky tieto ornamenty aj nápisy sú v prednej časti prerušené a akoby spojené záramovým obrazom šťastínskej piety – Panny Márie, ktorá drží v náručí mŕtve telo Pána Ježiša. Pod ním je nadpis. ZAKLADATELIA ZVONA: (nasleduje 5 riadkov mien)

BOŽEK MIKULÁŠ – DOBR. HASIČSKÝ
SPOLOK, ŠAŠTÍN –
VDP. JURIGA FERDIŠ – KUSALÍKOVÁ
HELENA – MATULA MICHAL –
PELTZNER RAFAEL – POLLÁK JOZEF –
PONCA JOZEF – SALTZ FERDINAND –
VDP. TOMÁNEK FLORIÁN – ÚVERKOVÝ
SPO., ŠAŠTÍN –
VAGAČ – RÁC MICH. ROD. – WEISSOVÁ
JOZEFÍNA – ŽÁK JÁN.

Z opačnej protiľahlej strany je na zvone pod dvomi pásmi ornamentov a dvomi pásmi ná-

pisov 14 riadkov mien, pričom posledný riadok bol pravdepodobne dopísaný dodatočne, lebo je urobený inou technikou ako prvých 13 riadkov. Sú tam uvedené nasledovné mená: AGNEROVÁ MARIA – AMERICKO - SLOVENSKÁ BANKA, ŠAŠTÍN – BAKIČ IMRICH – BANKA ČSL. LÉGIÍ, BRATISLAVA – BARTELTOVÁ TEREZIA – VDP. BUDAY JOZEF – BYLKA ŠTEFAN – C... TEREZIA – VDP. DOBROVODSKÝ MICHAL – VDP. GÁLIK J. – GORUŠKA KOZEF – HOSSZÚ, MARTIN – JAKOBY JOZEF – KADLIC JÁN – NDP. KOHUT JÁN – KOLTNER ŠTEFAN – KOPÁČ FLOR. A ROZ. – KRAJČOVIČ FRANIŠEK – KRÁLOVÁ ANNA – LACKOVIČOVÁ MÁRIA – MACEK PAVEL – MARIÁNSKA KONGR. SLOV. DÁM KOŠICE – MIKULA JOZEF – MIKULKOVÁ HELENA – M. J., OSTROV – PAVLAČKA PAVEL – PODOBA JÁN – PODOBA JOZEF – PODOLSKÝ ET. A MAT. PESCHÁK RUD. A TER. – POTRAVNÉ DRUŽSTVO, VAJNORY – MSGR. POSTÉNYI JÁN SLÁVIKOVÁ ANNA – STARÁ JULIANNA – SLOV.

KAT. JEDNOTA, VIEDEŇ – SLOV. LUD. BANKA, ŠAŠTÍN – SPOLOK SV. VOJTECHA – SULIK JOZEF – SCHAFFEROVÁ ANNA – ŠEBESTA MIKULÁŠ ŠEVERA MICHAL – TAPCÍK H. – TOMIK MICHAL – VAMBERICKÍ PÚTNICI, JABLONICA – VERIACI BYSTRICA, BRAT. – VERIACI PEZINOK – VERIACI VIŠTUK – WALLENFELS KAROL – ZAJÍČEK JOZEF. – ŠIŠULAK MICH. A TER. – RAVASZ VIKTOR.

Potom nasleduje už len nápis na spodnej rozšírenej časti zvona nápis:

SLETO OD RICHARDA HEROLDA
V CHOMUTOVĚ, 1928.

Podľa pána kostolníka Sofku sa pod tento Národný zvon zmestí asi 15 mužov. Vnútorne steny mu zdobia rukopisy a mená tých, ktorí si prišli zvon pozrieť zblízka v nedávnych rokoch (najmä mladí študenti).

Historické fotografie z roku 1926 a 1928 z archívu po Kataríne Žákovce

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Pozdrav z Marianky

Sme radi, že nás 30. augusta 2015 spojila spoločná túžba ísť na púť do Marianky. Mnohí sme chceli ísť autobusom, aby sme boli spolu aj počas cesty. Keď sme prišli na miesto, stretli sme tu ďalších, ktorí prišli autami a boli medzi nimi aj celé rodiny s deťmi. Prežili sme spolu svätú omšu, krížovú cestu, aj adoráciu s požehnaním. V Marianke je veľmi krásna jaskynka s Pannou Máriou, ktorú iste všetci prosili o všetko, s čím tam prišli a ďakovali za jej pomoc. Celou touto púťou nás sprevádzal správca našej farnosti, don Jozef Pöstényi SDB, za čo mu veľmi pekne ďakujeme. Boli sme radi, že sme sa všetci zišli ako jedna pekná farská rodina.

Za všetko nech je oslávený náš milý Pán Boh! pútnička

Spevokol na cestách

V dňoch 17. - 20. júna 2015 sa konal výlet nášho chrámového speváckeho zboru do Prahy. Program bol naplnený návštevou najvýznamnejších pamiatok, ako boli napr. Pražský hrad, Orloj, Loreta a Strahovská knižnica. Zúčastnili sme sa aj svätej omše v Kaplnke sv. Norberta na Strahove, ktorú slúžili don Michalenko a don Pöstényi. V tejto kaplnke

sa nachádzajú pozostatky sv. Norberta – zakladateľa rehole premonštrátov, ktorí spravujú strahovský kláštor.

Veľké poďakovanie patrí don Pöstényimu, že sme vďaka jeho ochote a nadšeniu mohli sprostredkovať túto umelecko - duchovnú exkurziu našim spevákom, ktorí sa trpezlivo pripravujú na slávnosti v našej Bazilike.

Text i foto Mgr. Eva Moleková

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Oslavy 200. výročia narodenia don Bosca

V našej farnosti, ktorú spravuje komunita Saleziánov don Bosca s prestávkami od roku 1924, sme si v nedeľu 16. augusta pripomenuli krásne výročie 200. narodenín zakladateľa tejto rehole – dona Bosca. Všetky sväté omše v tento deň sa niesli v duchu don Bosca a saleziánskej charizmy. V popoludňajších hodinách program vyvrcholil akadémiou pripravenou k tomuto výročiu. Don Bosco je otcom jednej veľkej celosvetovej saleziánskej rodiny. U nás, na Slovensku, máme nateraz prítomných 8 z 30 oficiálnych zložiek tejto rodiny: Saleziáni don Bosca (SDB), Dcéry Márie Pomocnice (FMA) – tzv. saleziánky, Združenie Saleziánov spolupracovníkov (ACS), Združenie exalievov (odchovancov) don Bosca (ZEDB), Združenie exaliev (odchovankyň) FMA, Dobrovoľníčky don Bosca (VDB), Dobrovoľníci don Bosca (CDB), Združenie Márie Pomocnice (ADMA). A zároveň žijú medzi nami aj členovia Kontemplatívnej fraternity Márie z Nazareta (FCMN), ktorá je duchovným hnutím založeným saleziánom don Nicolom Cottugnom v Uruguaji (dnes biskup

1815 • DON BOSCO • 2015
CELEBRATING THE BICENTENARY OF HIS BIRTH

v Montevideo). Tieto súčasti don Boscovej duchovnej rodiny boli prostredníctvom svojich zástupcov predstavené v takmer dvojhodinovom programe, ktorý spetrovali krátke videá a prezentácie fotografií.

Nasledoval podvečer plný zábavy, hier, sladkostí a opekania (nielen špekáčikov, ale vďaka slniečku aj vlastných tvárí). Nechýbala výborná narodeninová torta, ale aj modlitba s poďakovaním za dar don Bosca, ktorý žije po rokoch stále medzi nami.

Fotografie zo slávnosti nájdete na predposlednej strane časopisu.

Zľava pre členov
Klubu priateľov TV LUX - 25%

Poštovné a balné 2,60 €

studio LUX, P.O. BOX 87
814 99 Bratislava

www.lux.sk

vydavatelstvo@lux.sk

tel.č.: 02/60 20 27 20

Z NAŠEJ SVÄTYNE

Pri svätej omši 3. augusta sme si uctili relikviu Sv. Gianny Berettovej – Mollovej

„Križ a utrpenie sú najistejšou cestou do neba ...“ G. B. M.

Počas svätej omše bol vystavený portrét i relikvia svätice.

Gianna Berettová sa narodila 4. 10. 1922 v meste Magenta v Taliansku ako desiate dieťa z trinástich. Päť z nich zomrelo v mladom veku, tri deti sa zasvätili Pánovi (dvaja kňazi a jedna rehoľná sestra). Kresťanské vzdelanie získala od svojich rodičov. Život považovala za nádherný Boží dar, naplno dôverovala Prozreteľnosti a bola presvedčená o potrebe a účinnosti modlitby.

Počas rokov štúdií na gymnáziu a univerzite sa naplno zaoberala činnosťami v katolíckej organizácii a v Spoločnosti sv. Vincenta de Paul, kde sa venovala mládeži a charitatívnej starostlivosti o starých a biednych. Vyštudovala medicínu – chirurgiu a pediatriu. V medicínskej praxi sa zvlášť zameriavala na matky, deti, starých a chudobných. Založila si rodinu s manželom Petrom. V novembri 1956 porodila prvé dieťa menom Pierluigi. V decembri o rok neskôr prišla na svet Mariolina a v júni 1959 Laura Mária. Svoje povinnosti matky, manželky, lekárky zvládala a aj napriek vyčerpanosti dokázala prejavovať radosť zo života. V septembri 1961, po dovŕšení druhého mesiaca štvrtého tehotenstva, nastali ťažkosti. Diagnostikovali jej nádor na maternici. Bol potrebný chirurgický zákrok. Pred operáciou prosila lekára, aby zachránil život, ktorý nosí vo svojom lone a odovzdala sa Božej prozreteľnosti. Život malého stvorenia sa podarilo zachrániť. Ďakovala Bohu a ďalších sedem mesiacov tehotenstva sa s neuveriteľnou silou venovala úlohe matky a lekárky. Ovládol ju strach pri pomyslení, že by sa jej dieťa malo narodiť choré a prosila Boha, aby sa tak nestalo. Niekoľko dní pred pôrodom bola pripravená obetovať svoj život, aby zachránila dieťa: „Ak sa treba rozhodnúť medzi mojím životom a životom môjho dieťaťa, neváhajte a zachráňte ten jeho.“ Gianna 21. apríla 1962 ráno porodila dcéru, ktorá dostala meno Jana Emanuela. Gianna Beretta zomrela o týždeň neskôr, 28. apríla, v nevýslovných bolestiach a opakujúc krátku modlitbu „Ježiš, milujem Ťa; Ježiš, milujem Ťa“. Mala 39 rokov. Pápež Ján Pavol II. ju vyhlásil za blahoslavenú 24. apríla 1994 za prítomnosti jej detí, manžel a príbuzných a vyzdvihol ju ako hrdinský vzor matky nášho storočia. Za svätú bola vyhlásená 16. mája 2004 na Námestí sv. Petra v Ríme pápežom Jánom Pavlom II. Svätá Gianna Beretta-Molla sa ukázala ako pomocníčka

matiek, a to najmä pri ohrozenom tehotenstve, ťažkom pôrode, manželských a rodinných problémoch. Stala sa jednoducho „patrónkou matiek.“ Na Slovensku existuje od roku 1999

v Rajeckých Tepliciach Domov Gianni Be-
rettovej-Mollovej, ktorý poskytuje ubytovanie
a služby osamelým matkám s deťmi.

(spracované podľa internetu)

TOP News

Toto letné obdobie bolo v znamení dvoch ciest Svätého Otca Františka. 6. – 12. júla vykonal svoju 9. apoštolskú cestu, počas ktorej za sedem dní navštívil Ekvádor, Bolíviu a Paraguaj. A v septembri sa Svätý Otec zúčastnil apoštolskej 10-dňovej cesty (19. – 28. 9.) na Kubu a do USA. Ako prvý pápež vystúpil v americkom Kongrese vo Washingtone, mal prejav aj v OSN v New Yorku. Vrcholom jeho cesty bola návšteva 8. svetového stretnutia rodín vo Filadelfii, kde sa zúčastnili státisíce ľudí.

V septembri sa v Ríme konalo päťdňové Svetové stretnutie mladých rehoľníkov a rehoľníčok organizované vatikánskou kongregáciou prezasvätený život na tému „Prebudte svet - evanjelium, proroctvo, nádej“. Súčasťou bohatého programu bola vo štvrtok aj osobitná audiencia u pápeža Františka.

V septembri bol na Slovensku na pozvanie Konferencie vyšších rehoľných predstavených druhý muž jedného z vatikánskych dikastérií Mons. José Rodríguez Carballa, sekretár Kongregácie spoločnosti zasväteného života a spoločnosti apoštolského života. Mal program v Bratislave, Košiciach a Ružomberku. So slovenskými rehoľníkmi oslávil jubilejný Rok zasväteného života, ktorý vyhlásil pápež František. Druhý muž jedného z vatikánskych dikastérií prichádza na pozvanie Konferencie vyšších rehoľných predstavených.

4. októbra začala riadna Synoda biskupov o rodine, ktorá potrvá 3 týždne. Generálnym

relátorom Synody biskupov je kardinál Péter Erdő, ostrihomsko-budapešťiansky arcibiskup, ktorý je generálnym relátorom 14. zasadnutia biskupskej synody. Účasť – 270 biskupov, 24 expertov, 54 auditorov, z iných cirkví 14, 18 manželských párov. Téma je „Povolanie a poslanie rodiny v Cirkvi a v súčasnom svete“. Slovensko zastupujú dvaja otcovia biskupi: Stanislav Zvolenský a Ján Babjak.

Svätý Otec František vymenoval za pápežského ceremoniára dôstojného pána Jána Dubinu, kňaza Banskobystrickej diecézy. Úlohou pápežských ceremoniarov je asistovať Svätému Otcovi a aj kardinálom počas posvätných slávení pri významných príležitostiach

Svätý rok milosrdenstva sa začne na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie (8. decembra 2015) a zavŕši 20. novembra 2016. „Misericordiaevultus (Tvár milosrdenstva)“ je názov buly, ktorou pápež František ohlásil Svätý rok milosrdenstva. Aby veriaci mohli zažiť a dosiahnuť odpustky, musia na znak hlboké túžby po opravdivom obrátení uskutočniť krátku púť k svätej bráne, ktorá bude otvorená na každej katedrále alebo na kostole, ktorý určí diecézny biskup, a tiež na štyroch pápežských bazilikách v Ríme. Stanovuje, že odpustky bude možné získať vo svätyniach, kde bude otvorená brána milosrdenstva a v kostoloch tradične považovaných za milostivé. Pápež František pri príležitosti Roku milosrdenstva dáva všetkým kňazom moc rozhrešiť od hriechu potratu. Toto rozhodnutie však nič nemení na tom, že ide i ťažký hriech.

Spracoval don Emil Šafár

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Z vody a Ducha svätého sa v krste opäť narodili:

Felix Frajka (4. 7.)
Nina Lehotská (5. 7.)
Ela Baščáková (11. 7.)
Sebastia Dalajka (18. 7.)
Elizabeth Molejová (19. 7.)
Adela Beňová (26. 7.)
Vanesa Nováková (2. 8.)
Lucy Lucia Hajduchová (9. 8.)
Melisa Dominika Juricová (9. 8.)
Zara Mária Okasová (16. 8.)
Filip Menšík (27. 9.) – uvedené sú dátumy krstov

Lásku, úctu a vernosť si v manželstve sľúbili:

Peter Šimon a Eva Švrčková (4. 7.)
Jaroslav Cigánek a Andrea Košalková (8. 8.)
Jozef Škrabák a Mária Petrášová (8. 8.)
Adrián Šurek a Martina Sofková (22. 8.)
Adrián Dobšovič a Petra Poláková (8. 8.)
Tibor Fülöp a Terézia Komorná (29. 8.)
Lukáš Gál a Katarína Suchánková (19. 9.)
Daniel Augustín a Simona Tumová (19. 9.)
Ondrej Beňák a Mária Šišoláková (19. 9.)

Bránou smrti nás do večnosti predišli:

Mária Rokiczká (13. 7.)
Ladislav Žák (20. 7.)

Anton Maďara (22. 7.)
Anton Cintula (25. 7.)
Rozália Vaculková (5. 8.)
Ján Javorka (11. 8.)
Adéla Vargová (20. 8.)
Matej Kán (21. 8.)
Silvester Krchňavý (25. 8.)
Anna Fialová (27. 8.)
Alžbeta Piatnická (4. 9.)
Viktor Gutshnitz (16. 9.)
Anton Tabák (22. 9.) – uvedené sú dátumy pohrebov

don Jozef Pöstenyi

Výročia narodenia v komunite saleziánov:

Don František Čunderlík SDB (9. 8.)
Don Milan Janák SDB (24. 8.)

K narodeninám vám prajeme pevné zdravie, vyprosujeme hojnosť Božích milostí, plnosť darov Ducha Svätého, nech Vás Pán naplňa svojím požehnaním, aby ste verne a s láskou prežívali svoje kňazstvo. Nech vás Sedembolestná ochraňuje v ďalších rokoch kňazského života!

Pane daj, nech aj dnes ľudia počúvajú Tvoj hlas, daj nám Ducha pokánia a dar báze pred Tebou, nech každý kňaz na tejto zemi je požehnaný, plný Tvojich milostí. Daj, aby nás s istotou viedli po Tvojej ceste, aby sme sa všetci raz spolu stretli na Tvoju chválu a oslavu v Nebeskom domove. Amen.

Uctíme si obeť svetových vojen

Pri príležitosti spomienky na obeť svetových vojen sa v našom meste koná každoročne vďaka iniciatíve miestnej JDS a mestu Šaštín-Stráže krátke pietne zastavenie pri pomníkoch padlých vojakov v Strážach na križovatke a v Šaštíne pri kostole alebo pred

budovou ZŠ. Aj v tomto roku sa pôjdeme 11. novembra o 11. hodine pokloniť pamiatke padlých vojakov. Po prvý raz sa pridajú k tejto spomienke aj zvony našich kostolov, aby sme si takto viac uctili obeť vojakov, ich zničené životy a cenu našej slobody. Pridajte sa k spomienke na svojich dedov a pradedov!

Z osláv 200. výročia narodenia don Bosca

Don Pöstényi s narodeninovou tortou

Združenie saleziánskych spolupracovníkov

O spev sa postaral don Emil

sr. Elena Caunerová FMA si vie získať srdcia mladých

Zo svätej omše

Hostia slávnostnej akadémie

Fatimská pobožnosť s dožinkovou slávnosťou

naša farnosť mala svoje zastúpenie prostredníctvom desiatich detí a množstva krásnych výrobkov a dekorácií